

[Nina Andersen.]

argumentation for radioens eneret til udsendelser, og jeg føler mig ikke overbevist af det ærede medlems argumentation for, at der skal være såkaldt erhvervsfrihed inden for radiofonien. Det giver os muligheder for en udmærket meningsudveksling i udvalget om dette problem.

Jeg har først og fremmest taget ordet i anledning af det ærede medlem hr. Helge Larsens henvisning til en henvendelse til radiolovsudvalget. Efter min bedste overbevisning hviler denne henvendelse på et forkert udgangspunkt. Man påstår deri, at der er forcensur fra programudvalgets side, men påstår videre, at man fratager medarbejderne ansvaret for udsendelserne. Vi forsøgte i dette udvalg bl. a. med denne henvendelse som grundlag at få beviser for sådanne forsøg på at tage ansvaret og lave forcensur, men det lykkedes os ikke. Det ville være fristende samtidig at henvise til, at der af medlem af programudvalget, redaktør Aage Petersen for nylig er offentliggjort en artikel, hvori han siger, at det billede, man ved denne lejlighed og ved andre lejligheder har malet af programudvalget, ikke har noget med virkeligheden at gøre. Det skulle glæde mig, om vi i udvalget også beskæftigede os med dette.

(Kort bemærkning).

Hartling: Vi må desværre konstatere, at der ikke er så megen tro på det private initiativ hos nogen af de ærede regeringspartier. Det ærede medlem hr. Helge Larsen hævdede, at der skulle være lige adgang til radio og fjernsyn. Det er vi enige om, og jeg vil ikke i udvalget på nogen måde anfægte det, men jeg kan ikke se, at denne mulighed skulle blive mindre, fordi vi fik en kommerciel radio.

Jeg takker ministeren for den anden udtalelse om programudvalget, den forekom mig klarere, men vi fik ikke at vide, om den højtærede minister var enig med os i, at programudvalget skulle være kontrollerende.

Når den højtærede minister var bange for, at kvaliteten skulle blive ringere, hvis der blev frihed også for andre former for radiospredning, må man vel sige, at det vel især drejer sig om underholdningsområdet; og efter de erfaringer, vi hidtil har haft især med hensyn til grammofonpladeudsendelserne, kan man vist sige, at der er ikke noget at tage fra den ene og give til den anden i retning af kvalitet. Hvis jeg skulle udtale mig på det niveau, vi her er vant til, ville jeg, idet jeg i modsætning til det ærede medlem hr. Aksel Larsen håber at få loven gennemført i denne samling, udtrykke mine venlige ønsker for ministeren sådan, at jeg håber, at den gamle gartner må få sin frugt plukket i år.

(Kort bemærkning).

Niels Andersen: Det ærede medlem hr. Hartling mener, at der ikke er megen tro på det private initiativ. Dertil vil jeg gerne sige, at der rent teknisk ikke er mulighed for at opstille mere end 2-3 stationer, og hvem skal så have de stationer? Med denne begrænsning vil der uvægerligt komme et monopol. Jeg vil gerne understrege, at det, vi ønsker, er at gøre den radio, vi har, så fri og rummelig som muligt, således at alle anskuelser kan komme til udtryk netop gennem denne radio.

Jeg vil slutte med at sige, at jeg ikke har fået noget at vide om, hvorvidt der er overensstemmelse inden for venstre og inden for det konservative folkeparti. Det fremgår af kommissionsbetænkningen, men ikke af de faldne udtalelser.

(Kort bemærkning).

Helge Larsen: Jeg vil blot sige til det ærede medlem fru Nina Andersen, at jeg er glad for tilsagnet om, at vi i udvalget kan få drøftet hele denne skrivelse igennem.

Til det ærede medlem hr. Hartling vil jeg sige, at vi selvfølgelig er enige om, at der skal være lige og fri adgang for alle til statsradiofonien. Spørgsmålet er, om man